بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

خطْبَةُ الجُمُعَةِ بتاريخ ٢٠٢٢/٧/٢٢ الموافق ٢٣ ذو الحجة ١٤٤٣ هـ

الإِيمَانُ بِاللهِ وَرَسُولِهِ

الحَمْدُ للهِ الواحِدِ القَهّارِ العَزيزِ الغَفّارِ مُكَوِّرِ اللَّيْلِ عَلى النَّهارِ تَذْكِرَةً لِأُولِي القُلُوبِ والأَبْصارِ وتَبْصِرَةً لِذَوِي الأَلْبابِ والاِعْتِبارِ وَصَلّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وعَلى ءالِهِ وَصَحْبِهِ الطَّيِّبِينَ الطاهِرِينَ وسَلَّم، وَأَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ له، وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَحَبِيبَنَا وَعَظِيمَنَا وَقَائِدَنَا وَقُرَّةَ أَعْيُنِنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَصَفِيُّهُ وَحَبِيبُهُ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وعَلى كُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ مَنْ بَعَثَهُ اللهُ رَحْمَةً لِلْعالَمِينَ هادِيًا ومُبَشِّرًا ونَذِيرًا بَلَّغَ الرِّسالَةَ وأَدَّى الأَمانَةَ ونَصَحَ الأُمَّةَ فَجزاهُ اللهُ عَنّا خَيْرَ ما جَزَى نَبِيًّا مِنْ أَنْبِيائِه.

أَمَّا بَعْدُ عِبادَ اللهِ فَإِنِّي أُوصِيكُمْ ونَفْسِيَ بِتَقْوَى اللهِ العَلِيِّ العَظِيمِ القائِلِ في مُحْكَمِ كِتابِهِ ﴿وَمَن لَّمۡ يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَعِيرًا ١٣﴾[1] إِخْوَةَ الإِيمانِ إِنَّ مِمَّا يَجِبُ عَلى الْمُكَلَّفِينَ الإِيمانَ بِاللهِ ورَسُولِهِ وهُوَ أَصْلُ الواجِباتِ وأَفْضَلُها وأَعْلاها وأَوْلاها

Esclaves de Dieu, je vous recommande ainsi qu'à moi-même de faire preuve de piété à l'égard de Dieu العَلِيِّ العَظِيم *Al-^Aliyy Al-^Adhim,* Lui Qui dit dans Son Livre ce qui signifie : « **Et celui qui ne croit pas en Dieu et en Son Messager, certes Nous avons préparé pour les mécréants l'enfer.** » Mes frères de foi, parmi les obligations qui incombent aux personnes responsables, il y a de croire en Dieu et en Son Messager et c'est la base de toutes les obligations, la meilleure, la plus importante et la plus prioritaire des obligations.

فَأَمّا الإِيمانُ بِاللهِ فَهُوَ الاِعْتِقادُ الجازِمُ بِوُجُودِهِ تَعالى عَلى ما يَلِيقُ بِهِ فَهُوَ تَعالى مَوْجُودٌ لا شَكَّ في وُجُودِهِ مَوْجُودٌ بِلا كَيْفِيَّةٍ ولا كَمِّيَّةٍ ولا مَكانٍ ولا جِهَةٍ، وأَمّا الإِيمانُ بِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلّى اللهُ عليهِ وسلَّمَ فَهُوَ الاِعْتِقادُ بِأَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ هُوَ رَسُولُ اللهِ إِلى الإِنْسِ والجِنِّ وأَنَّهُ صادِقٌ في كُلِّ ما يُبَلِّغُهُ عَنِ الله.

[1] سورة الفتح /١٣.

Concernant la foi en Dieu, elle consiste à croire en Son existence تعالى selon ce qui est digne de Lui. Ainsi, Dieu existe, il n'y a pas de doute sur Son existence, Il existe sans comment, sans quantité, sans endroit et sans direction. Concernant la foi en مُحَمَّد *Mouhammad* صلَّى الله عليه وسلم, elle consiste à croire qu'il s'agit de مُحَمَّد *Mouhammad*, fils de عبد الله *^Abdou l-Lah*, qu'il est le messager de Dieu envoyé aux humains et aux *jinn*, et qu'il est véridique en tout ce qu'il a transmis de la part de Dieu.

فَمَعْرِفَةُ اللهِ تَعالى مَعَ إِفْرادِهِ بِالعِبادَةِ أَيْ نِهايَةِ التَّذَلُّلِ هِيَ أَعْظَمُ حُقُوقِ اللهِ عَلى عِبادِهِ فَمَعْرِفَتُنا نَحْنُ بِاللهِ لَيْسَتْ عَلى سَبِيلِ الإِحاطَةِ بَلْ بِمَعْرِفَةِ ما يَجِبُ للهِ تَعالى كَوُجُوبِ قِدَمِهِ تَعالى أَيْ أَزَلِيَّتِهِ ووُجُوبِ وَحْدانِيَّتِهِ وعِلْمِهِ بِكُلِّ شَىْءٍ ومُخالَفَتِهِ لِلْمَخْلُوقاتِ وتَنْزِيهِهِ عَمّا يَسْتَحِيلُ عَلَيْهِ تَعالى كَاسْتِحالَةِ الشَّرِيكِ لَهُ والحَدِّ أَيِ الحَجْمِ والشَّكْلِ والهَيْئَةِ والصُّورَةِ والتَّحَيُّزِ في الْمَكانِ والجِهَةِ ومَعْرِفَةِ ما يَجُوزُ في حَقِّهِ تَعالى كَخَلْقِ شَىْءٍ وتَرْكِهِ،

Ainsi, le plus éminent des droits que Dieu a sur Ses esclaves, c'est qu'ils aient connaissance de Dieu تعالى tout en Lui consacrant à Lui seul, exclusivement, l'adoration, c'est-à-dire l'extrême soumission. Or notre connaissance à propos de Dieu n'advient pas en cernant Sa réalité mais en sachant ce qui est obligatoire selon la raison à Son sujet, comme le fait qu'Il est éternel exempt de début, unique, qu'Il sait tout et qu'Il est différent de toutes les créatures ; mais aussi en l'exemptant de tout ce qui est impossible à Son sujet, comme le fait d'avoir un associé, une limite, c'est-à-dire une taille, une forme, un aspect, une image, d'occuper un endroit ou d'être dans une direction [tout cela est impossible à Son sujet] ; et en sachant également ce qui est possible à Son sujet تعالى, comme de créer une chose ou de ne pas la créer.

فَقَدْ قالَ الإِمامُ أَحْمَدُ الرِّفاعِيُّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ غايَةُ الْمَعْرِفَةِ بِاللهِ الإِيقانُ بِوُجُودِهِ تَعالى بِلا كَيْفٍ ولا مَكانٍ اهـ أَيْ أَنَّ أَقْصَى ما يَصِلُ إِلَيْهِ العَبْدُ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِاللهِ الاِعْتِقادُ الجازِمُ الَّذِي لا شَكَّ فِيهِ بِوُجُودِ اللهِ تَعالى بِلا كَيْفٍ ولا مَكان، فَقَوْلُهُ بِلا كَيْفٍ صَرِيحٌ في نَفْيِ الجِسْمِ والحَيِّزِ والشَّكْلِ والحَرَكَةِ والسُّكُونِ والاِتِّصالِ والاِنْفِصالِ والقُعُودِ عَنْهُ تَعالى فَالكَيْفُ يَشْمَلُ كُلَّ ما كانَ مِنْ صِفاتِ الْمَخْلُوقِينَ فَمَنْ أَيْقَنَ بِأَنَّ اللهَ مَوْجُودٌ بِلا كَيْفٍ ولا مَكانٍ فَقَدْ وَصَلَ إِلى غايَةِ ما يَبْلُغُ الإِنْسانُ مِنْ مَعْرِفَةِ اللهِ تَبارَكَ وتَعالى.

L'Imam *Ahmad Ar-Rifa^iyy*, que Dieu l'agrée, a dit : « *L'extrême limite de notre connaissance de Dieu, c'est d'avoir la certitude qu'Il existe* تعالى *sans comment et sans endroit.* » Cela signifie que la limite à laquelle peut parvenir l'esclave concernant la connaissance de Dieu, c'est d'avoir la croyance certaine, qui n'est entachée d'aucun doute,

en l’existence de Dieu تعالى sans comment et sans endroit. Sa parole : « *sans comment* » est explicite pour nier le corps, le fait d’occuper un endroit, la forme, le mouvement, l’immobilité, le contact, la séparation et la position assise. En effet, le comment englobe tout ce qui fait partie des attributs des créatures. Celui qui a la certitude que Dieu existe sans comment et sans endroit, aura atteint la limite à laquelle peut parvenir l’être humain concernant la connaissance de Dieu تبارك وتعالى.

ومَعْرِفَةُ رَسُولِهِ صَلّى اللهُ عليْهِ وسَلَّمَ تَكُونُ بِمَعْرِفَةِ ما يَجِبُ لِلْأَنْبِياءِ مِنَ الصِّفاتِ وما يَسْتَحِيلُ عَلَيْهِمْ وما يَجُوزُ في حَقِّهِم. ويَجِبُ قَرْنُ الإيمانِ بِرِسالَةِ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ صَلّى اللهُ عليهِ وسلَّمَ بِالإيمانِ بِاللهِ تَعالى فَالجَمْعُ بَيْنَ الشَّهادَتَيْنِ ضَرُورِيٌّ لِلنَّجاةِ مِنَ الخُلُودِ الأَبَدِيّ في النارِ فَإِنَّ مَنِ اعْتَقَدَ أَنَّ اللهَ مَوْجُودٌ ولَمْ يُؤْمِنْ بِمُحَمَّدٍ فَلَيْسَ بِمُؤْمِنٍ ولا مُسْلِمٍ بِدَلِيلِ الآيَةِ الآنِفَةِ الذِّكْرِ.

Quant à la connaissance de Son Messager صلّى الله عليه وسلم, elle a lieu par la connaissance de ce qui est obligatoire au sujet des prophètes, de ce qui est impossible à leur sujet et de ce qui est possible les concernant. Il est un devoir de joindre la foi au message de notre Maître مُحَمَّد *Mouhammad* صلّى الله عليه وسلم à la foi en Dieu تعالى. Croire conjointement aux deux témoignages est indispensable pour être sauvé de l’éternité à jamais en enfer. Par conséquent, celui qui a pour croyance que Dieu existe, mais n’a pas cru en مُحَمَّد *Mouhammad,* celui-là n’est pas croyant, ni musulman. Preuve en est le verset précédemment cité.

ولَيْسَ الأَمْرُ كَما قالَ بَعْضُ المُشْرِكِينَ إِنّا لَنُعْطَى في الآخِرَةِ أَفْضَلَ مِمَّا تُعْطَوْنَ فَقَدْ قالَ اللهُ تَعالى مُكَذِّبًا لَهُمْ ﴿أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ٣٥﴾[1]، أَيْ لا يَتَساوَى عِنْدَ اللهِ الَّذِينَ ءامَنُوا بِرَبِّهِمْ والكافِرُونَ وهُوَ اسْتِفْهامٌ فِيهِ تَوْقِيفٌ لَهُمْ عَلَى خَطَإٍ ما قالُوا وتَوْبِيخٌ وتَقْرِيعٌ، فَيَجِبُ الإِيمانُ بِاللهِ ورَسُولِهِ إِخْوَةَ الإِيمانِ ولا تَلْتَفِتَنَّ إِلى مَنْ يُخالِفُ ذَلِكَ فَيُسَوِّي بَيْنَ الْمُؤْمِنِ وغَيْرِهِ ويَدْعُو النّاسَ إِلى عِبادَةِ ما شاؤُوا مِنْ دُونِ اللهِ والعِياذُ بِاللهِ فَإِنَّ الآخِرَةَ ءاتِيَةٌ والسُّؤالَ حَقٌّ وأَهَمَّ ما يُحاسَبُ عَلَيْهِ الإِنْسانُ هُوَ الإِيمان.

Il n’en est pas comme l’ont dit certains associateurs : « Il nous sera donné dans l’au-delà mieux que ce que vous [les croyants] aurez. » En effet, Dieu تعالى les dément dans un verset de la sourate القَلَم *Al-Qalam* ce qui signifie : **« Allons-Nous rendre équivalents les musulmans et les mécréants !? »** c'est-à-dire que Dieu n’a pas rendu équivalents selon Son jugement ceux qui ont cru en leur Seigneur et les mécréants. Ceci est exprimé sous forme d’une

[1] سورة القلم/ءاية ٣٥.

interrogation signifiant le désaveu, pour indiquer leur erreur et pour les blâmer et rejeter ce qu'ils disent.

Il est donc un devoir de croire en Dieu et en Son Messager, mes frères de foi, et ne prêtez aucune attention à celui qui contredirait tout cela, en jugeant équivalents les croyants et ceux qui ne le sont pas, et qui appellerait les gens à croire et à adorer ce qu'ils veulent au lieu d'adorer Dieu, et c'est par Dieu que l'on recherche la protection. Certes, le Jour dernier arrivera et l'interrogatoire qui aura lieu ce Jour-là est une vérité. Or la plus importante des choses sur laquelle l'être humain sera jugé, c'est la foi.

أَلَيْسَ رُوِيَ أَنَّ بَعْضَ كُفّارِ قُرَيْشٍ طَلَبُوا مِنَ النَّبِيِّ صَلّى اللهُ عليْهِ وسَلَّمَ أَنْ يَعْبُدَ أَوْثانَهُمْ سَنَةً ويَعْبُدُوا إِلَهَهُ سَنَةً فَأَنْزَلَ اللهُ تعالى سُورَةَ الكافِرُونَ فَقالَ عَزَّ مِنْ قائِلٍ ﴿ قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْكَـٰفِرُونَ ۝١﴾ أَيْ قُلْ يا مُحَمَّدُ وأَمَرَهُ تعالى أَنْ يُخاطِبَهُمْ بِكَلِمَةِ "الكافِرُون" ﴿لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝٢﴾ أَيْ لا الآنَ ولا فِيما بَقِيَ مِنْ عُمُرِي ﴿وَلَآ أَنتُمْ عَـٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ۝٣﴾ أَيْ لا الآنَ ولا فِيما يُسْتَقْبَلُ إِذْ إِنَّ اللهَ تَعالى عَلِمَ مِنْهُمْ أَنَّهُمْ لا يُؤْمِنُونَ ﴿وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ۝٤ وَلَآ أَنتُمْ عَـٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ۝٥﴾ هَذا تَوْكِيدٌ فائِدَتُهُ قَطْعُ أَطْماعِ الكُفّارِ وتَحْقِيقُ الإِخْبارِ بِوَفاتِهِمْ عَلى الكُفْرِ وأَنَّهُمْ لا يُسْلِمُونَ أَبَدًا ولا يُؤْمِنُونَ ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِىَ دِينِ ۝٦﴾ وَفِي هَذِهِ الآيَةِ مَعْنَى التَّهْدِيدِ فَقَوْلُهُ تَعالى ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾ أَيِ الباطِلُ وهُوَ الشِّرْكُ الَّذِي تَعْتَقِدُونَهُ ﴿وَلِىَ دِينِ ۝٦﴾ الَّذِي هُوَ دِينُ الحَقِّ وهُوَ الإِسْلامُ أَيْ لَكُمْ شِرْكُكُمْ ولِيَ تَوْحِيدِي

N'est-ce pas qu'il a été rapporté que certains des mécréants de *Qouraych* avaient demandé au Prophète صلَّى الله عليه وسلم d'adorer leurs idoles une année et qu'ils adorent, eux, son Dieu l'année suivante. Alors, Dieu تعالى a révélé la sourate الكَافِرُون *Al-Kafiroun*, Dieu تعالى dit ce qui signifie : « **Dis,** [ô مُحَمَّد *Mouhammad*] **:** » Puis Dieu a ordonné au Messager de s'adresser à eux en les interpelant : « **…ô vous les mécréants !** », et de leur dire ce qui signifie : « **Je n'adore pas ce que vous adorez** » c'est-à-dire : ni maintenant ni le restant de ma vie, je n'adorerai ce que vous adorez.

﴿ وَلَآ أَنتُمْ عَـٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ۝٣ ﴾

ce qui signifie : « **Pas plus que vous n'adorez Celui Que j'adore** » c'est-à-dire : ni maintenant ni dans le futur vous n'adorerez Celui Que j'adore ; car Dieu تعالى sait de toute éternité qu'ils ne seront jamais croyants. Et Dieu a ordonné au Prophète de leur dire : ce qui signifie : « **Je ne suis pas un adorateur de ce que vous adorez. Pas plus que vous n'êtes des adorateurs de Celui Que j'adore**. » Il y a ici une insistance qui revient à couper tout

faux espoir de la part des non croyants et qui confirme l’annonce qu’ils mourront sur la mécréance, qu’ils n’entreront jamais en Islam et ne seront donc jamais croyants.

﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝٦ ﴾

Ce verset comporte une menace. Ainsi, Sa parole :

﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ ﴾

signifie : « **Vous avez votre religion** » qui est fausse et qui est votre adoration d’autre que Dieu, et Sa parole:

﴿ وَلِيَ دِينِ ۝٦ ﴾

signifie : « **…et j’ai ma religion** » qui est la religion de vérité, l’Islam. C’est-à-dire : Vous, vous avez votre association (*chirk*) alors que moi j’ai ma croyance en l’unicité de Dieu (*Tawhid*).

وهَذا غايَةٌ في التَبَرُّئِ مِنَ الباطِلِ الَّذِي هُمْ عَلَيْهِ ومِثْلُ ذَلِكَ في إِفادَةِ التَّهْدِيدِ والوَعِيدِ قَوْلُهُ تَعالى ﴿فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَآءَ فَلْيَكْفُرْ﴾ أَيْ أَنَّ مَنِ اخْتارَ الإِيمانَ لا يَكُونُ كَمَنِ اخْتارَ الكُفْرَ بَلْ مَنِ اخْتارَ الكُفْرَ مُؤاخَذٌ ومَنِ اخْتارَ الإِيمانَ مُثابٌ وبَقِيَّةُ الآيَةِ تَدُلُّ عَلى هَذا المُرادِ مِنْها ﴿إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظَّـٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا۟ يُغَاثُوا۟ بِمَآءٍ كَٱلْمُهْلِ يَشْوِى ٱلْوُجُوهَ بِئْسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ۝٢٩﴾[1]

Ceci représente un summum dans le fait de se déclarer innocent des choses fausses auxquelles croient les mécréants. On trouve une formulation semblable qui comporte le sens de la menace et de la mise en garde dans Sa parole تعالى (*faman cha’a falyou’min waman cha’a falyakfour*). ce verset signifie : « *Celui qui choisit la foi ne sera pas comme celui qui choisit la mécréance, car celui qui choisit la mécréance en rendra compte et sera châtié ; et celui qui choisit la foi en sera récompensé.* » Le reste du verset indique bien cette signification-là. En effet sa signification est « **Nous avons préparé pour les mécréants un feu qui les enveloppera de toute part ; s’ils appellent au secours, on déversera sur eux un liquide comme de la lie d’huile bouillante qui brûlera leurs visages. Quel mauvais breuvage et quelle mauvaise demeure !** »

Nous demandons à Dieu تعالى de nous faire vivre musulmans, de nous faire mourir croyants et de nous préserver des différentes causes de désobéissances dans la religion. Ayant tenu mes propos, je demande que Dieu me pardonne ainsi qu’à vous-mêmes.

[1] سورة الكهف/ءاية ٢٩.

نَسْأَلُ اللهَ تَعالى أَنْ يُحْيِيَنَا مُسْلِمِينَ وأَنْ يَتَوَفّانا مُؤْمِنِينَ وأَنْ يُعافِيَنا مِنَ الفِتَنِ فِي الدِّين.
أَقُولُ قَوْلِي هَذا وأَسْتَغْفِرُ اللهَ لي ولَكُمْ.

الخطبة الثانية

إِنَّ الحَمْدَ للهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَهْدِيه وَنَشْكُرُهُ وَنَعُوذُ بِالله مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِ اللهُ فَلاَ مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلاَ هَادِيَ لَهُ. وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ابْنِ عَبْدِ اللهِ وعَلى كُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ، أَمَّا بَعْدُ عِبَادَ اللهِ فَإِنِّي أُوصِيكُمْ وَنَفْسِيَ بِتَقْوَى اللهِ العَلِيِّ العَظِيمِ.

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ أَمَرَكُمْ بِأَمْرٍ عَظِيمٍ أَمَرَكُمْ بِالصَّلاَةِ والسلام عَلَى نَبِيِّهِ الكَرِيمِ فَقَالَ ﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا ٥٦﴾ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَعَلَى ءَالِ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى سَيِّدِنا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى ءَالِ سَيِّدِنا إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَعَلَى ءَالِ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى سَيِّدِنا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى ءَالِ سَيِّدِنا إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. يَقُولُ اللهُ تَبارَكَ وتَعالى ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ إِنَّ زَلۡزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيمٞ ١ يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّآ أَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٞ ٢﴾، اللَّهُمَّ إِنَّا دَعَوْنَاكَ فَاسْتَجِبْ لَنَا دُعَاءَنَا فاغْفِرِ اللَّهُمَّ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالمُؤْمِنَاتِ الأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالأَمْوَاتِ رَبَّنا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وقِنَا عَذَابَ النَّارِ. عِبَادَ اللهِ إِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالعَدْلِ وَالإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي القُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الفَحْشَاءِ وَالمُنْكَرِ وَالبَغْيِ، يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُم تَذَكَّرُونَ اذْكُرُوا اللهَ العَظِيمَ يَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوهُ يَزِدْكُمْ وَاسْتَغْفِرُوهُ يَغْفِرْ لَكُمْ وَاتَّقُوهُ يَجْعَلْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَخْرَجاً، وَأَقِمِ الصَّلاَةَ.